

отъ тия приказки, при прѣминаванието си въ нашата народна област, сѫ загубили характера на дидактически апологи и сѫ се приблизили къмъ приказките отъ 8-й отдѣлъ, като напр. много приказки, въ които дѣйствуватъ животни, но ний смѣтаме за необходимо да ги задържимъ въ отдѣла на басните (апологи), тъй като тѣхните оригинали сѫ имали несъмѣнно такова значение, и може да се намѣрятъ и у насъ други варианти отъ тѣхъ, въ които дидактическиятъ характеръ да се е запазилъ по-добре.

„Фантастическите и смѣшните приказки образуватъ осмия отдѣлъ. Ний ги поставихме на особено, защото и за самия народъ тия приказки не съставляватъ предметъ на знание или вѣрвание, а предметъ на развлѣчение и забава.

„Пословиците сѫ особенна форма отъ народните умотворения, въ които се отражаватъ народните вѣрвания и понятия за всичките предмети отъ живота на природата и човѣка, — ний запазихме и за тѣхъ особено място въ 9-й отдѣлъ.

„Гатанките и скоропоговорките образуватъ 10-и и 11-и отдѣлъ.

„Прѣдъ видъ на особенния характеръ и форма на специално дѣтските умотворения, ний и тѣмъ опредѣлихме особенъ отдѣлъ — 12-и.

„Послѣдниятъ отдѣлъ, 13-и, е посветенъ специално на описанието на народните обичаи, но преимущественно на тия, които не сѫ свързани съ никакви пѣсни или приказки. Обичаите отъ послѣдната категория ще се излагатъ, колкото е възможно, въ надлежните отдѣли заедно съ народните умотворения, на които тѣ служатъ въ повечето случаи за обяснение: коледните обичаи съ коледните пѣсни, свадбарските обичаи съ свадбарските пѣсни, погребалните съ тѣжачките и т. н.“

301. Свободно Слово, вѣстникъ политико-литературенъ. — Почнѫлъ е да излиза въ Никополь прѣзъ мѣсяцъ Декемврий, единъ пътъ въ седмицата, излѣзли сѫ 41 броя (до 28 Мартъ 1891 година), подъ редакцията на *A. Вѣчевъ*, за когото нѣмаме биографически бѣлѣжки.

„Мнозина, може би, когато взематъ да прочетатъ първия брой на нашия вѣстникъ, ще си помислятъ ироническото